

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

7 oktober 1999

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW,
WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de goedkeuring van de cofinanciering Vlaams Innovatiecentrum voor de Grafische Communicatie

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 7 oktober 1999

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.03 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de goedkeuring van de cofinanciering Vlaams Innovatiecentrum voor de Grafische Communicatie

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Huybrechts tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de goedkeuring van de cofinanciering Vlaams Innovatiecentrum voor de Grafische Communicatie.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het betreft hier een vraag over het Vlaams Innovatiecentrum voor de Grafische Communicatie in de Kempen. Dit VIGC is een zeer belangrijk onderdeel van het project van de vroegere kazerne Majoor Blairon in Turnhout. De financiering van het VIGC bestaat enerzijds uit een werkingsgedeelte, waarvoor zowel de Europese als de Vlaamse financiering in orde is, en anderzijds uit investerings- en infrastructuurkosten. Met dit geld moet onder meer het gebouw van de oude kazerne worden aangekocht en een modern lab worden gerealiseerd.

Precies bij deze infrastructuur- en investeringskosten wringt het schoentje. Europa heeft reeds 122 miljoen frank aan investeringskosten toegekend, maar wil dit bedrag enkel uitkeren als ook de Vlaamse regering eenzelfde bedrag toekent. Het probleem is dat de vorige Vlaamse regering geen tijd meer heeft gevonden om deze cofinanciering goed te keuren. Ook de huidige Vlaamse regering, mijnheer de minister, heeft zich tot op heden – en

ik bedoel daarmee eind september – nog niet over deze zaak uitgesproken. Als de nieuwe Vlaamse regering voor het einde van dit jaar geen positieve invulling geeft aan deze vorm van cofinanciering, dan vervalt de Europese steun van 122 miljoen frank. Dan komt ook het hele VIGC-project in het gedrang en, wat nog erger is, komt ook de hele tewerkstelling in de grafische sector in de Kempen op de helling te staan.

Mijnheer de minister, als kersvers Vlaams minister van onder meer Economie rust er een grote verantwoordelijkheid op uw schouders. Mijn vraag is of u deze cofinanciering voor het eind van dit jaar zult goedkeuren, zodat we ten eerste de Europese steun van 122 miljoen frank niet verliezen, ten tweede het VIGC-project niet op de helling komt te staan, ten derde de tewerkstelling in de grafische sector in de Kempen niet wordt gehypothekeerd en ten vierde Vlaanderen zich niet belachelijk maakt ten opzichte van Europa door een steun van 122 miljoen frank weg te gooien ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Huybrechts, het betreft hier een dossier dat door de vorige Vlaamse regering op 7 april 1998 principieel werd goedgekeurd, en waarbij men in een financiering voorzag op basis van het systeem 'een frank voor een frank'. Men voorzag in cofinanciering binnen het kader van het EBRO-project Vlaams Innovatiecentrum voor Grafische Communicatie in uitvoering van het fameuze ontwikkelingsprogramma voor het doelstelling 2-gebied Kempen.

Deze principiële goedkeuring had betrekking op het volledige project, bestaande uit een infrastructuurlijk waarbij in een cofinanciering was voorzien van 122,5 miljoen frank, en een werkingsluik waarvoor een financiering was gevraagd van 60,5 mil-

Van Mechelen

joen frank. Gelijklopend met de fasering in de projectuitvoering, werd besloten tot de fasering van de subsidiëring.

Zodoende werd tijdens de vergadering van 7 april principieel een definitieve beslissing getroffen over de cofinanciering van het werkingsluik. Een definitieve beslissing met betrekking tot het infrastructuurlijk werd uitgesteld in afwachting van een verfijning van het investeringsprogramma, en tot er meer duidelijkheid zou zijn over de precieze modaliteiten van de toekomstige huisvesting van het VIGC.

Deze duidelijkheid werd pas verkregen net voor de parlementsverkiezingen van 13 juni 1999. Daarom nam de vorige Vlaamse regering geen definitieve beslissing met betrekking tot het infrastructuurlijk. Veel belangrijker is echter dat het dossier in kwestie een vrij negatief advies heeft gekregen van de inspectie van Financiën. Dit advies werd me voorgelegd.

Ik heb op 16 september jongstleden een brief gekregen van het Vlaams Innovatiecentrum voor Grafische Communicatie waarin de voorzitter en de directeur me het volgende laten weten: 'Het cofinancieringsdossier was reeds op het einde van de vorige regeerperiode beslissingsrijp. Uw voorganger vond het echter niet opportuun om deze beslissing te nemen in de laatste weken van zijn mandaat.'

Dat siert mijn voorganger en ik ben hem hiervoor zeer erkentelijk. Maar hiermee heeft hij mij iets niet zo fraais doorgeschoven. Ik geef u enkele opmerkingen uit het inspectieverslag van de inspecteur van Financiën die in zijn advies een analyse maakt van de situatie van dit nieuwe project.

Laat me echter toe eerst te zeggen dat het project op zich me als minister van Economie zeer waardevol lijkt. De economische implementatie van de theorie in een aantal valleigebieden is zeer nuttig. Wat er gebeurt in Flanders Language Valley in de streek van Ieper en in het VIB in Gent, waar wordt geprobeerd om de technologische kennis van de universiteit over te dragen naar een economische implicatie, is zeer nuttig. Daarom ben ik ook van mening dat het totstandkomen van een grafische vallei in de Kempen een waardevol initiatief is.

Maar we moeten toch een aantal spelregels respecteren. Het grote probleem van dit project is dat het gros van de investeringen, ongeveer 384 miljoen

frank, volledig ten laste komt van de Vlaamse en Europese overheid. Samen financieren zij 366 miljoen frank ten opzichte van een privé-inbreng van slechts 18 miljoen frank. Dit zijn cijfers die uniek zijn in de ontwikkeling van valleigebieden.

Vervolgens worden door de inspectie van Financiën een aantal elementaire vragen gesteld over de taken van de overheden. In het projectvoorstel staat ten eerste dat de overheden voor 100 percent instaan voor de realisatie van de infrastructuur. Dit is nergens anders zo in een valleigebied. Ten tweede moeten de overheden tijdens de eerste periode 87 percent van de kosten van de werking van dit instituut dragen.

Als men deze cijfers bekijkt, is enige schroom meer dan aangewezen. Daarom hebben we de betrokken verantwoordelijken vorige week uitgenodigd op het kabinet. Tijdens een onderhoud met mijn medewerkers werd hen gewezen op het vrij scherpe karakter van de nota van de inspecteur van Financiën. We hebben hen gevraagd een en ander opnieuw te bekijken vooraleer het dossier voor een definitieve beslissing door de Vlaamse regering in te dienen.

Vanzelfsprekend wil ik vermijden dat we de subsidie van 122,5 miljoen frank van de Europese Gemeenschap voor doelstelling 2-gebieden mislopen. Dit mag echter ook niet als een blanco cheque worden beschouwd om er automatisch een gelijkaardig bedrag van de Vlaamse overheid naast te leggen. Dit project moet dus aan een aantal parameters beantwoorden.

Het is vandaag te vroeg om hier veel over te zeggen, maar deze nieuwe Vlaamse regeringsploeg moet duidelijkheid scheppen over het concept juridische vennootschappen. Zo moeten de volgende vragen worden beantwoord: wie doet wat, wie zegt wat, wie beheert wat, wie exploiteert wat en wat zijn de projectvooruitzichten op middellange termijn. We kunnen onmogelijk meer dan 300 miljoen frank pompen in iets waarvoor we de eerste vijf jaar geen economische return krijgen. Ik heb het dan over een economische return in de brede zin van het woord. Ik zal een voorbeeld geven. In Gent bouwt men momenteel een incubatiecentrum, wat gepaard gaat met buitenlandse investeringen. Ik ben bereid dit mee in rekening te brengen voor de return of investments, maar ik heb nog geen enkel signaal gekregen over de mogelijkheden van dit project.

Ten tweede rijzen er binnen het investeringsdossier ook ernstige vragen over de manier waarop de ma-

Van Mechelen

terialen moeten worden aangekocht. In een sector die zo snel evolueert als die van de grafische communicatie, lijkt het mij en de inspecteur van Financiën onzorgvuldig om toestellen aan te kopen. Normaal gezien wordt er immers met leasingformules gewerkt die de systematische vervanging van de apparatuur mogelijk maken.

We mogen ook niet vergeten dat het grafisch communicatiecentrum volgens dit project over vijf jaar autonoom moet functioneren. De grafische instrumenten en apparatuur zijn echter over vijf jaar afgeschreven. Dit betekent dat nu reeds een businessplan moet worden opgesteld voor het autonoom reïnvesteren in materiaal.

Er rijzen dus heel wat vragen. Het concept is wel meer dan verdedigbaar. Ik ken de kazerne zeer goed uit mijn militair verleden. Ik kan me voorstellen dat het gebouw een kanker vormt in de stad Turnhout en dat de stad, waarmee we trouwens al contact hebben gehad, vragende partij is om het ruimtelijk infrastructuurprobleem van de kazerne zo snel mogelijk op te lossen. Wij werken mee aan het economische proces.

U moet wel begrijpen dat ik op basis van deze documenten geen beslissing wil voorleggen aan de Vlaamse regering. Ik heb de verantwoordelijken van het VIGC heel nadrukkelijk gevraagd een aantal zaken te verfijnen en bijkomende voorstellen te doen. Voor mij is het ook cruciaal dat de inbreng van de privé-partners substantieel wordt verhoogd. Ik vind het heel sympathiek dat sommige privé-partners enkele miljoenen willen inbrengen, maar dit lijkt me economisch niet kosjer als men rekening houdt met de vereiste apparatuur.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uiterst eerlijke antwoord. Ik kan enkel hopen dat het gesprek tussen beide partners de scherpe kantjes kan afronden, zodat het project van het VIGC toch tot stand kan komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.18 uur.*
